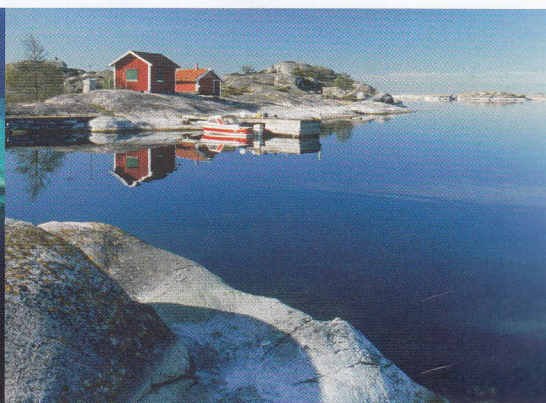
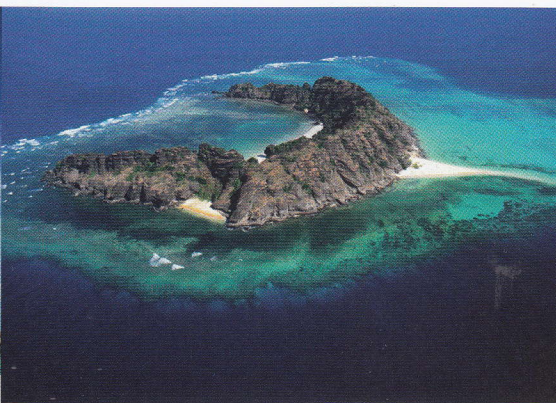

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

501

insule minunate

O EDIȚIE LITERA

București
2017

Introducere 6

AMERICILE ȘI CARAIBELE 8

Kieran Fogarty și Joe Toussaint

EUROPA 130

Sarah Oliver, Jackum Brown, Janet Zoro,
Joe Toussaint și David Brown

AFRICA ȘI GOLFUL PERSIC 334

Gail McKenzie și Arthur Findlay

OCEANUL INDIAN 360

Arthur Findlay și Bob Mitchell

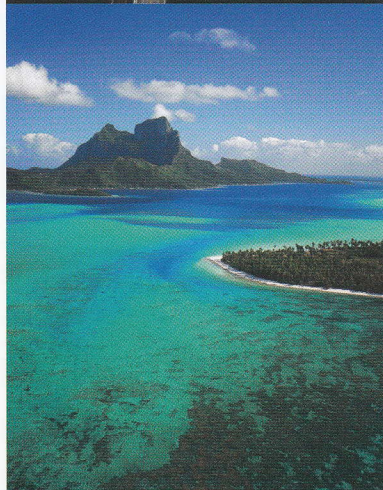
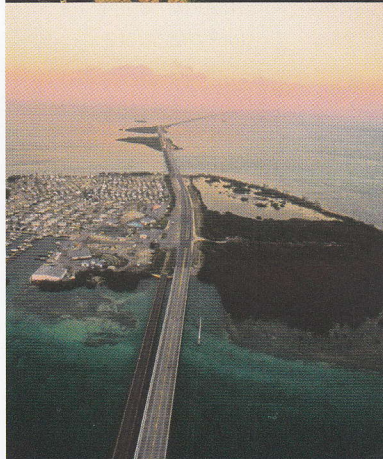
ASIA 382

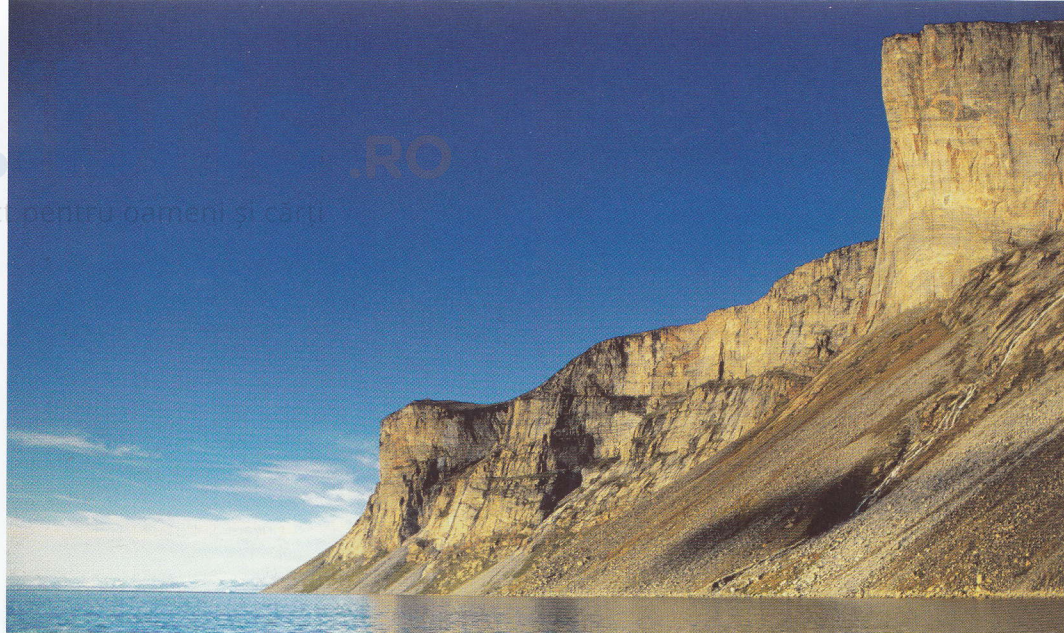
Jackum Brown, Bob Mitchell
și Kieran Fogarty

OCEANIA 476

Arthur Findlay, Gail McKenzie
și Jo Archer

INDICE 540

*Coasta stâncoasă
din apropiere de Cape Knud*

Baffin

POPULAȚIE

11 000 (2007).

CÂND SĂ TE DUCI

Iunie–august.

CUM AJUNGI ACOLO

Cu avionul de la Montreal, Ottawa sau Yellowknife.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Kimmirut – celebru pentru sculpturile aborigene în piatră.

Parcul Național Auyuittug –

o întindere sălbatică și neatinsă din mijlocul Cercului Polar Arctic.

Pond Inlet – un amestec uluitor de munți, aisberguri și ghețari.

Pangnirtung Pass – un drum spectaculos de 100 km în jurul fiordurilor.

TREBUIE SĂ ȘTII

Vara, locuitorii din Iqaluit își lasă casele pentru a locui în corturi, invitându-i și pe turiști să facă acest lucru. Nu poți să faci un plan mai bun de călătorie decât la un foc de tabără, sub razele soarelui de la miezul nopții, discutând detaliile cu oameni care cunosc cel mai bine regiunea.

Insula Baffin se află în Arhipelagul Arctic Canadian, între Groenlanda și Canada continentală. Acoperă 507 451 km², este cea mai mare insulă din America de Nord și a cincea ca mărime din lume. A fost botezată după numele exploratorului britanic William Baffin, dar populația indigenă, majoritară pe insulă, o numesc Qikiqtaaluk.

Cum aici trăiesc doar vreo douăsprezece comunități risipite, Baffin este considerată neatinsă, neîmblânzită și nedescoperită. Deoarece 60% din suprafață depășește Cercul Polar Arctic și temperaturile din timpul verii abia ajung la 5°C, ținutul acesta aspru, acoperit de gheață, nu este pentru cei slabi de înger. Totuși, vizitatorul este răsplătit din plin cu un peisaj inegalabil și cu șansa de a vedea o mulțime variată de animale sălbatice arctice, inclusiv urși polari și balene, în mediul lor natural.

Pe insula Baffin nu se poate ajunge decât pe calea aerului. Insula are un singur aeroport internațional (Iqaluit) și încă șase aeroporturi pentru curse interne. De cum aterizezi pe Iqaluit o să dai ochii cu o prosperă comunitate a Primelor Națiuni. Capitala statului recent înființat, Nunavut, îți oferă tot ce îți trebuie pentru o vacanță în care să te plimbi cu caiacul sau canoaia ori să faci drumeții.

Cei mai frumoși munți se află în peninsula Cumberland, chiar în vârful fiordului Pangnirtung Sud. O mare parte din această zonă face parte din Parcul Național Auyuittug – poți ajunge din Pangnirtung, o mică așezare inută de coastă. De aici poți ajunge spre munte cu barca, cu sania trasă de câini, cu hidroavionul sau cu planorul, în funcție de gheață și de condițiile meteorologice.

Este greu să străbați toată insula. Lasă-ți câteva zile de rezervă pentru eventuale amânări cauzate de vreme, chiar și vara.

La dimensiunile sale – 35 km lungime și 310 km² –, insula Quadra este cea mai mare și cea mai populată dintre Insulele Discovery, aflate între insula Vancouver și partea continentală a Columbiei Britanice. După un drum scurt cu feribotul de pe Campbell River, pe ape pline de balene și delfini, vei ajunge la această insulă acoperită de o străveche pădure tropicală.

Urmele de activitate umană sunt vechi de peste 2 000 de ani, iar comunitatea prosperă și azi. Comunitățile Primelor Națiuni, salish și kwagiuth, există și azi. La sfârșitul secolului XVIII, corăbii britanice și spaniole aflate în căutarea fabulosului Pasaj de Nord-Vest au ajuns în aceste ape periculoase și au avut primul contact cu indigenii. Azi, majoritatea urmașilor acelor populații trăiesc la Cape Mudge, în sudul insulei, acolo unde turiștii pot întâlni o comunitate artistică înfloritoare. Pe Quadra trăiesc și mulți artiști contemporani, scriitori, olari și alți artizani renumiți, precum și un număr tot mai mare de practicanți ai metodelor de însănătoșire alternative.

Cu pădurile ei bogate, relieful diversificat și fauna abundentă, insula a devenit o mare atracție pentru pasionații de natură. Există un sistem foarte extins de lacuri și râuri pentru plimbări cu caiacul și canoa și nenumărate cărări și trasee pentru drumeții sau ciclism montan. Vara poți face partide de pescuit sau de observare de păsări cu ajutorul unui ghid; la fel, poți face excursii pentru a vedea balene și urși. În golfurile adăpostite și lacurile interioare se găsește o incredibilă varietate de animale sălbatice – căprioare cu coadă neagră, vidre de râu, foci de coastă, lei de mare, cormorani, bufnițe polare, marele bătlan albastru și șoimul călător, greu de văzut.

Relativa izolare în vârful strâmtorii Georgia a ajutat comunitatea să-și conserve farmecul idilic. Aborigenii și europenii trăiesc laolaltă, și turiștii încă nu au copleșit insula.

POPULAȚIE

2 650 (2006).

CÂND SĂ TE DUCI

Tot timpul anului, deși în perioada mai-august feriboturile sunt foarte aglomerate.

CUM AJUNGI ACOLO

Cu feribotul din Campbell River sau insula Cortes.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Muzeul Kwagiuth din satul Cape Mudge care găzduiește o colecție inegalabilă de vechi stâlpi totemici. Oricare dintre cele 120 de ateliere ale artiștilor care locuiesc pe insulă. Observarea naturii și hoinăreala.

TREBUIE SĂ ȘTII

Există mai multe agenții care organizează tururi de observare a balenelor sau animalelor sălbatice pe insulă. Cercetări recente au arătat că bărcile gonflabile rapide, tip Zodiac, afectează populația de balene, așa că, dacă vrei să faci un tur, o călătorie cu o barcă mai lentă poate nu e la fel de incitantă, dar face mai puțin rău mediului înconjurător fragil.

*Stâlpi totemici
în satul Cape Mudge*

Victoria

POPULAȚIE

2 050 (2006).

CÂND SĂ TE DUCI

Iunie–august.

CUM AJUNGI ACOLO

Singurele curse care circulă pe tot parcursul anului pleacă din Yellowknife.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Observarea păsărilor din peninsula Diamond Jenness.

Observarea fantasticelor migrații de caribu și de boi moscați.

Camping sub soarele de la miezul nopții în iulie și august.

Observarea urșilor grizzly care se ospătează cu somon în septembrie–octombrie.

TREBUIE SĂ ȘTII

Vânătoarea reprezintă o parte importantă a culturii locale.

Dacă nu e pe gustul tău, consultă-te cu ghidul înainte de a te înscrie într-o expediție.

Insula Victoria face parte din Arhipelagul Arctic Canadian care traversează granița dintre Nunavut și Teritoriile de Nordvest.

Având 217 290 km², este a noua insulă ca mărime din lume.

Doar cu puțin mai mică decât Marea Britanie și cu o populație de ceva mai mult de 2 000 de persoane, este una dintre cele mai slab populate regiuni de pe pământ.

E o insulă de peninsule, coaste abrupte și nenumărate insulițe. Ghețarii au sculptat peisajul, alcătuiind o serie de morene și lacuri glaciare și, deși relieful este relativ plat, Munții Shaler, din nordul insulei, se ridică la 655 m deasupra nivelului mării. Deși pare pustiu, acest habitat susține peste 200 de specii de plante, 50 de specii de păsări care cuibăresc aici și nouă specii de mamifere.

În acest mediu ostil trăiesc doar două comunități importante. Pe coasta de sud-est a insulei, Iqaluktuutiak (Cambridge Bay) este centrul administrativ pentru regiunea arctică a Canadei. Numită inițial, în 1839, după ducele de Cambridge de către vânătorii de animale de blană, zona a fost folosită de indienii copper ca tabără de vară până în anii 1950, iar aceștia i-au dat un nume mult mai sugestiv, care înseamnă „loc bun pentru pescuit” și sugerează dieta locală. Holman, pe coasta de vest a insulei, este cel mai bun loc din care poți asista la migrația sezonieră a turmelor de caribu, boi moscați și urși grizzly, care profită de gheața permanentă pentru a se deplasa înspre și dinspre insulă.

Aici turismul înseamnă explorare – insula este încă o sălbăcie virgină. Vei avea nevoie de ghizi locali pentru a călători în siguranță și a înțelege acest peisaj polar magic.

*O biserică acoperită de zăpadă
în sălbăticia înghețată
din Iqaluktuutiak
(Cambridge Bay)*

Manitoulin

*Splendidele culori
ale pădurii de toamnă*

Situată chiar în largul coastelor provinciei Ontario, pe lacul Huron, insula Manitoulin, cu suprafață de 2 800 km², este cea mai mare insulă din ape dulci din lume. Un loc liniștit, cu sate mici, pajiști unduioase, păduri și lacuri, cu margini tivite de plaje lungi și faleză albe.

Indigenii Primelor Națiuni, ojibwa, locuitorii originali ai insulei, credeau că atunci când Marele Spirit, Gitchi Manitou, a creat Pământul, a păstrat pentru el cele mai frumoase bucăți și a făcut Manitoulin, ca să-i fie casă. În 1648, un grup de iezuiți francezi au întemeiat prima așezare europeană pe insulă, pe care au numit-o Île de Ste. Marie. Din păcate au adus cu ei boli noi, care au nimicit rapid populația ojibwa. După aceea, bande de tâlhari irochezi i-au izgonit pe cei care mai rămăseseră, și astfel insula a rămas nelocuită timp de peste o sută de ani. În secolul XIX, frumusețea insulei a atras atenția colonialiștilor albi care, după ce inițial au oferit insula Manitoulin unor comunități de indigeni, au revocat toate tratatele și au păstrat-o pentru ei. Până în prezent, populația ojibwa a refuzat să semneze vreun tratat și circa 3 000 de băștinași trăiesc acum într-o „rezervație necedată” din estul insulei.

Azi, Manitoulin și apele din jurul ei reprezintă parcul estival pentru regiunea Ontario, cu ambarcațiuni de toate felurile intrând și ieșind din numeroasele golfuri sau umplând marile lacuri interioare ale insulei. Drumețiile sunt foarte apreciate și insula are un sistem de marcare foarte bun al traseelor. În fiecare an, în luna august, populația ojibwa organizează una dintre cele mai mari sărbători din Canada (Wikwemikong sau Wiki), o celebrare a vieții prin dans, povești și manifestări artistice sau meșteșugărești.

POPULAȚIE

12 500 (2004).

CÂND SĂ TE DUCI

Mai–octombrie.

CUM AJUNGI ACOLO

Pe podul rutier, din Autostrada 17, sau cu feribotul de mașini de la Tobermory.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Punctul de observare Ten Mile Point, de unde poți vedea uimitorul golf Georgia.

Muzeul Little Current-Howland, unde sunt expuse artefacte vechi de 10 000 de ani.

Cascada Bridal Veil – un loc popular în timpul verii pentru înotători.

Farul Mississagi – acum un muzeu care celebrează spiritul de pionierat.

TREBUIE SĂ ȘȚII

Solul alcalin de pe Manitoulin face ca aici să nu crească fructe specifice Americii de Nord, precum afinele, în schimb crește păducelul, arbustul emblematic al insulei – sărbătorit în cadrul unui festival anual care se organizează în luna august și de la care vine porecla insularilor de „mâncători de păducel”.

Bora Bora

POPULAȚIE

8 880 (2007).

CÂND SĂ TE DUCI

Nu există un moment prost în care să te duci, dar sezonul de vârf este iulie–octombrie.

CUM AJUNGI ACOLO

Cu Air Tahiti până la aeroportul Motu Mute, pe recif, unde aterizează și alte curse internaționale.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Excursie pe dealuri cu un autoturism 4x4 pentru a vedea interiorul insulei – nu rata tunurile impresionante din al Doilea Război Mondial.

Pentru curajoșii subacvatici, o expediție de hrănire a rechinilor și diavolilor de mare din lagună.

Excursii la apusul soarelui, ca să vezi de pe apă asfințitul spectaculos.

Bijuteriile din perle negre făcute de localnici.

TREBUIE SĂ ȘTII

În al Doilea Război Mondial aici a fost o bază americană de aprovizionare și mulți americani au rămas aici, pentru că le-a plăcut insula – până când unii au fost obligați de armată să se întoarcă în Statele Unite în urma plângerilor venite din partea familiilor.

*Strălucitoarea lagună
albastră din Bora Bora*

Polinezia Franceză e una dintre cele mai dezirabile destinații din Pacific – sau chiar – după cum proclamă în cunoscutul stil galic, deloc lăudăros, unul dintre site-urile dedicate – „cea mai frumoasă insulă din lume“. Cu siguranță vorbim despre un loc romantic, îndepărtat, care atrage o mulțime de oameni; ca să fim siguri că toată lumea pricepe, trebuie să spunem că sunt o mulțime de dansatoare cu fuste de iarbă, care au devenit emblema insulei.

Bora Bora face parte din Insulele Leeward, la 230 km nord-vest de Tahiti, iar acum bunăstarea insulei depinde numai de turism. Singurele activități economice care se practicau aici erau pescuitul și recoltarea nucilor de cocos, așa că turismul a fost o adevărată binecuvântare. Localnicii vorbesc franceza și tahitiană, dar mulți cunosc și engleza. Insula este înconjurată de o barieră de corali care închid lagunele cele mai albastre, iar de la plajele imaculate, terenul se înalță prin povârnișuri acoperite de junglă până spre cele două vârfuri gemene ale unui vulcant stins – munții Pahia și Otemanu. Principala așezare este Vaitape, pe coasta de vest, chiar vizavi de intrarea în lagună.

Hotelul Bora Bora a fost primul care a folosit frunze de palmier ca acoperiș și construcția pe stâlpi deasupra apei, iar acum acest gen de edificiu se găsește în majoritatea stațiunilor. În ciuda aparenței deliberat rustice, hotelurile sunt spațioase, luxoase și au prețuri pe măsură. Sunt câteva sofisticate pe insulițele (*motu*) pline de palmieri, dar se găsesc și locuri de cazare mai ieftine.

Circulă un autobuz pe jumătate de insulă, dar cel mai bine o explorezi cu bicicleta sau pe jos. Laguna oferă activitățile obișnuite – scufundări, snorkeling, windsurfing, kitesurfing, schi acvatic și jetski.

Libris.RO

Insulele Tuvalu

Respect pentru oameni și cărți

Această țară insulară polineziană a fost mai de mult numită Insulele Ellis și făcea parte din protectoratul britanic Insulele Gilbert și Ellis; este compusă din trei insule de recif și șase atoli. Cu o suprafață totală de uscat de numai 26 km², Tuvalu este unul dintre cele mai mici state independente din lume – iar suprafața minuscule este împrăștiată pe o linie șerpuită pe circa 1 500 km în Pacificul Central. Vecinii mai apropiați sunt Kiribati (fostele Insule Gilbert), Samoa și Fiji.

Insulele sunt Nanumanga, Niulakita și Niutao. Atolii sunt Funafuti (capitala și singura destinație relativ accesibilă), Nanumea, Nui, Nukufetau, Nukulaelae și Vasafua. Toți atolii au insulițe aferente. Tuvalu nu are resurse naturale sau activități economice profitabile, supraviețuind din ajutoare internaționale. De fapt, supraviețuirea e o problemă, pentru că punctul cel mai înalt din Tuvalu e la numai 5 m deasupra nivelului mării, deci încălzirea globală ar avea aici consecințe dezastruoase.

Din cauza locației îndepărtate și a risipirii lor, turismul încă nu a devenit important în Tuvalu. Lipsurile serioase pe care le are țara în privința apei potabile sugerează că acest lucru nici nu se va schimba, deși în rest insulele ar avea toate calitățile necesare pentru a oferi o vacanță tipică în Mările Sudului – recife de corali, plaje albe, lagune străjuite de palmieri și oameni prietenoși. Partea bună e că turistul hotărât, care vrea cu tot dinadinsul să ajungă aici, va găsi câteva cabane și pensiuni încântătoare în acest colț al Pacificului ideal pentru odihnă și relaxare. Iar cultura polineziană distinctivă este păstrată de oamenii insulei, care au și acum aceeași organizare socială, aceleași arte, meșteșuguri, arhitectură, muzică și dansuri. Și cei mai mulți vorbesc engleza.

POPULAȚIE

9 916 (2015).

CÂND SĂ TE DUCI

Oricând – climatul tropical plăcut este constant tot timpul anului. Ploile sunt imprevizibile, dar cad mai mult în perioada noiembrie-aprilie.

CUM AJUNGI ACOLO

Air Fiji are curse din Suva la Funafuti de două ori pe săptămână, iar navele de transport marfă *Nivaga II* și *Manu Folau* fac drumul acesta (mult mai încet) de patru ori pe an.

PUNCTE DE ATRACȚIE

Aria de Conservare Funafuti, pe partea vestică a atolului, în care sunt habitate diverse – lagună, recif, canal, ocean și insulă – bogate în floră și faună terestre și marine. O veche bază aeriană americană din al Doilea Război Mondial de pe Nanumea, unde zac o aeronavă abandonată și epava unei nave-amfibii, în recif.

Dansurile tradiționale – interpretate la ocazii speciale sau la sărbători creștine.

TREBUIE SĂ ȘTII

Tuvalu este stat membru al Națiunilor Unite.

*Vedere aeriană
a atolului Funafuti*

